

യുദ്ധ സഞ്ചിക

വോളം III]

മുദ്രണം: 1944 ഏപ്രിൽ 28 -ാം, വെള്ളിയാഴ്ച

[പേജ് 34

സബാങ്ങ് ആക്രമണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം

കിഴിഞ്ഞയാഴ്ചയിൽ സുമാട യുദ്ധയുണ്ടായ ഏറ്റുമുട്ടലിന്റെ പ്രാധാന്യം, ഇമ്മാതിരി ഒരു സംഘടനത്തിൽ ഇതു പ്രഥമമാണെന്നുള്ളതുമാത്രമാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമായി കിഴക്കോട്ടും ബലമായ ഒരു നോട്ടംകൂടിയതിനു എന്നു ജാപ്പാൻകാർക്കു മിക്കവാറും മനസ്സിലായി. ഐക്യകക്ഷികളുടെ നാവികശക്തി കാണുവാൻ ജാപ്പാൻകാർക്കു അവസരമുണ്ടായില്ല. നാവിക സൈന്യത്തോടൊന്നിട്ടു മൂന്നു ജാപ്പാനീസ് ടോർപിഡോ ബോമ്പറുകളെ സമീപത്തെങ്ങും എത്തുന്നതിനു മുൻപു തകർത്തുകളഞ്ഞു.

ഇതു വളരെ പ്രബലമായ ഒരു കടൽ സൈന്യമായിരുന്നു. കപ്പലുകളിലൊന്നും, ന്യൂസിലാണ്ടുകാർ, അമേരിക്കക്കാർ, പർത്വീസ്സുകാർ, ലന്തക്കാർ, ഐക്യരാജ്യക്കാർ തുടങ്ങിയ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലേയും ആളുകളാൽ നിറക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സങ്കീർണ്ണ സംഘമായിരുന്നു.

ഈ സമുദ്രങ്ങളിലെ സപ്തനാവികസൈന്യം വഴിമുടക്കികളെ—മാഗ്നിറ്റോഡികളെ—(Blockade runners) തേടിപ്പിടിച്ചു നശിപ്പിക്കു

വാൻ സമർത്ഥമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനത്തിനിടക്കാണ്, കുറച്ചു മുൻപു രണ്ടു ജർമ്മൻമാഗ്നിറ്റോഡികൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

സബാങ്ങിലെ എണ്ണക്കുളങ്ങളുടെ നാശം തടയാലത്തേക്കു കര എണ്ണയുടെ നാശമായി മാത്രമേ അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ. എങ്കിലും, കാലക്രമത്തിൽ ഇതു ഗൗരവമായ ഒരു നാശമായിത്തീരുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ജാപ്പാൻകാരുടെ ടാങ്കുകളുടെ നില ഗൗരവവാഹമായിരുന്നു ; എണ്ണ ശേഖരിക്കുന്ന ടാങ്കുകൾ കൂടാതെ, ടാങ്കുകളും സബാങ്ങിൽനിന്നു എണ്ണ കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരും.

സബാങ്ങ് ജാപ്പാൻകാരുടെ ഒരു മുങ്ങിക്കപ്പൽ കേന്ദ്രമായിരുന്നതിനുംപുറമേ, സിങ്കപ്പൂരിലേക്കു ആരേയും കടത്താതെ കാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശക്തികേന്ദ്രംകൂടിയായിരുന്നു.

—അഡ്മിറൽ സർ ജേംസ് സോമർവിലിന്റെ രിങ്കോഴ്ത്ത കൊളമ്പു ലേഖനത്തിൽനിന്നു

ഉള്ളടക്കം

	ഭാഗം		ഭാഗം
സഞ്ചാർ ആക്രമണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം	1	ഒരു വീരബാലൻ	7
പദ്യങ്ങൾ	2	ബ്രിട്ടന്റെ കാമന രാജകുമാരി	8, 9
ആയുധനിഷ്പകൾ	3	നമ്മുടെ ഗ്രാമീണവീരൻ	10
സഞ്ചാർ	4, 5	എ. ആർ. പി. സ്ട്രീസെന്റ്	11
ഒരു ശ്രദ്ധസങ്കേതം	6	ആകാശ ഭാഷണം	12

“ഉണരുവിൻ”

(കെ. കെ. ജി. പിള്ള)

(വകുപ്പുകൾക്കും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു മാത്രം)

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

ഉണരുവിൻ ! ഉണരുവിൻ ! സഹജരെ ! നമ്മളെല്ലാം
 ചുണയോടു കൂടിനിന്നു പൊരുതിടുവിൻ
 താരിൽമാതൃതലോടുന്ന ഭാരതാംബതൻ മുഖത്തു-
 ചോരവിഴാൻ കാലമായിന്നരാതികളാൽ
 ധീരശൂരവീരന്മാരെ ! നമ്മളിന്നീയമതന്റെ-
 ചാരസന്താനങ്ങളല്ലോ, മുതിർന്നിടുവിൻ ! !
 സ്മരണസ്തമിച്ചിടാത്ത ധീരബ്രിട്ടീഷ് പതാകതൻ-
 ഭ്രമശാന്തത്തണലിൽ നാം വളർന്നാരല്ലോ,
 വൈരിനിശ്ചിതനത്തിന്നായ് ധീരൻനമ്മളുണരേണം

കായ്മുഖെല്ലാം സാധിക്കേണം മടിച്ചിടാതെ.
 പാരവിലമുളവായ ഭീകരഭാരിപ്രൃത്തിന്നു
 കാരണമിന്നരാതിതൻ ദൂരഹങ്കാരം.
 ഭാരതാംബ കണനീരിലാറാടുന്നു ; കുട്ടികൾ നാം-
 ഘോരദുരിതത്തിൽപെട്ടു വലയുകയാൽ.
 ധനംകൊണ്ടും, ഭേദംകൊണ്ടും, മനംകൊണ്ടുംനമ്മളിന്നു
 മാനം പുലർത്തിടവേണം ഭാരതാംബതൻ.
 ബ്രിട്ടീഷ്ക്കൊടി വിജയശ്രീയേറ്റുപാറിക്കളിക്കട്ടെ !
 പുകുമാകും ലേകസമാധാനം വരട്ടെ !

ഒരു വിലാപം

(നായിക് കെ. എ. നാരായണൻ നായർ)

ശാമ

ഉല്ലാസമറിതാ നാളുകൾപോക്കുന്നു
 മല്ലാക്ഷിമാർ മണിയെൻ തങ്കമേ !
 രണ്ടരവക്സ്മായിണ്ടലാന്നിങ്ങു ഞാൻ
 മണ്ടനായ് കാലം കഴിച്ചിടുന്നു.
 പട്ടാളംതന്നിൽ ഞാൻ പെട്ടോരുകാരണാൽ
 കുട്ടിക്കാപ്പേണിയെൻ യൗവനത്തെ
 ആശയാം പാശത്താൽ കെട്ടിമുറുക്കിക്കൊ-
 ണ്ടിശാ ! ഞാനേറ്റം തളന്നിടുന്നു.
 ഒന്നരവക്സ്മായെൻ ഗൃഹം വിട്ടുഞാ-
 നിന്നുമെൻ ജീവിതമിങ്ങുതന്നെ.
 ആറാറുമാസത്തിൽ വീടുകൾ പുകുവാൻ

ആർഡറനുവദിക്കാത്ത മൂലം
 വേദിച്ചിരിക്കുമെൻ മിത്രജനങ്ങളും
 വേദനപൂണ്ടയ്യോ മേവിടുന്നു.
 കൂട്ടിലടുമുള മൈനകൾ പോലിതാ-
 കൂട്ടമായ് കൂടുന്ന പണ്ടുരാഗേതം
 എന്നു നാ തങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുമെന്നതും
 മന്ദസ്ഥിതം പൂണ്ടു ചൊല്ലുമോ നീ ?
 വെല്ലുമോ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഭാവിസമരങ്ങൾ
 ലോകത്തിലെന്നു നീ എന്തുചെയ്യൂ ?
 ഈ നിശാകാലത്തെ ഞങ്ങൾതൻ യൗവനം
 മാനിനിയേകായിൽ പാഴിലല്ലേ ?

[കുറിപ്പ്.—ഉചിതമെന്നു തോന്നിയ തിരുത്തുകൾ ഇതിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ വാരവും പദ്യമയോ ഗദ്യമയോ എന്തെങ്കിലും അയച്ചുതന്നു കൊണ്ടിരുന്നാൽ സമ്മിക്യിൽ “പട്ടാളവകുപ്പ്” എന്നൊരു പ്രത്യേക വിഭാഗം ആരംഭിച്ചു, അവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താം. സാഹിത്യഭിരുചിയുള്ളവരെല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കുവിൻ !]

റഷ്യ

ജർമ്മൻ സൈന്യം റുമാനിയയിലെ ഭയം പ്രാപിച്ചതായി ഇതിനു മുൻപു സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അവിടം ഒരു വലിയ യുദ്ധരംഗമായി പരിണമിക്കാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം കാണുന്നുണ്ട്. രണ്ടു ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങളും രണ്ടു വശങ്ങളിൽ കൂടി റുമാനിയയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒന്ന് വോൺക്ലീസ്റ്റ് (Von Kliest) ന്റെ കീഴിലും, ഒന്ന് വോൺ മാൻസ്റ്റ്യയി (Von Manstein) ന്റെ കീഴിലുമാണ്. ഈ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളേയും പിൻതുടന്നുകൊണ്ടു് ഓരോ റഷ്യൻ സേനയും റുമാനിയയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു ഭാഗത്തുമുള്ള മട്ടുനം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, ജർമ്മൻ സേനാധിപന്മാർ അവരുടെ സേനയെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി ഒരു വലിയ പ്രത്യാക്രമണത്തിനു ഒരുങ്ങാനിടയുണ്ട്.

ആഴ്ചക്കുറിപ്പുകൾ

ഏപ്രിൽ അഞ്ചാം തിയ്യതി റിബ്ബൻട്രോപ്പ് (Ribbentrop) റുമാനിയൻ പ്രസ്സ് ഏജൻറുമായുള്ള അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ, ജർമ്മനി റുമാനിയ കൈവീടാൻ ആലോചിക്കുന്നതിനെ അവഹേളിച്ചുകൊണ്ടു്, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “നമുക്കു ബർലിൻ തന്നെ കൈവിട്ടുകൊടുത്തു. ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ റുമാനിയയെ തങ്ങളുടെ രാജ്യമെന്നപോലെ രക്ഷിക്കുമെന്നു നമുക്കു ഉറപ്പുണ്ട്.” ഇതിൽനിന്നു് സ്ഥിതിയുടെ ഗൗരവം വെളിവാകുന്നുണ്ട്. റുമാനിയ കൈവിട്ടുവെക്കിൽ ജർമ്മൻ കാര്യങ്ങൾ അഭിമാനത്തിന്നു് ഘാനി സംഭവിക്കുമെന്നതിന്നു പുറമെ, അവരുടെ രക്ഷയിലിരിക്കുന്ന ചെറുരാജ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവരിൽ വിശ്വാസ

ക്കുറവു വരുന്നതാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അങ്ങിനെയൊരവിശ്വാസം അവരുടെ പേരിലുണ്ടാവുന്നതു് ഒരു തരത്തിലുമാശ്വാസ്യമല്ലല്ലോ.

ജർമ്മനിയും ടർക്കിയും

ഏപ്രിൽ 20-ാം തിയ്യതിയിലെ കമ്പിവാത്തയിൽ, ടർക്കി ജർമ്മനിയിലേക്കു കൂട്ടോം സാധനങ്ങളും കയറിയയക്കുകയില്ലെന്നായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുവരെ, ഒറ്റതിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ടർക്കി, തന്റെ മനോഭാവം പ്രത്യക്ഷമാക്കാതെയിരിക്കുകയാണു് ചെയ്തിരുന്നതു്. ഇരുപക്ഷക്കാരോടും അലോച്യം കാണിക്കാതെ, കഴിയുന്ന സൗകര്യം ഇരുകൂട്ടർക്കും ചെയ്യുകൊടുക്കുക, എന്ന നയമായിരുന്നു ഇതുവരെ ടർക്കി അവലംബിച്ചിരുന്നതു്. ഈ വർത്തമാനത്തിൽനിന്നു്, ടർക്കി അച്ചുതണ്ടു ശക്തികൾക്കു അനുകൂലമല്ലെന്നു് അറിയാം. ഇതു നമുക്കു സന്തോഷകരമായ ഒരു വർത്തമാനമാണല്ലോ.

ഒരു ബാലന്റെ വിചാരം

(മാട്ടൻ—മട്ടു)

സുമതികളായ ജനത്തിനശേഷം
 സുഖഗതി നൽകിയുമാതുപോലെന്നും
 കുമതികൾതന്നുടെ ഹൃദയം നീക്കി
 ശമയനമങ്ങു കൊടുക്കും ഭേദൻ
 മമനതാരിൽ വിളങ്ങിടാനായു്
 അനമിനമിങ്ങു നമിച്ചിടുന്നേൻ.
 യുദ്ധംമൂലം ജനതതിയെല്ലാം
 ബദ്ധപ്പാടിലണഞ്ഞു വശായി

ദാരിദ്ര്യംവന്നുലകിൽ വളഞ്ഞു,
 ഭൂരിഗുണങ്ങളുമില്ലാതായി,
 ദുഷ്ടനതതിതൻ മന്ദസം ധൂർത്താൽ
 ഇഷ്ടനതയ കഴപ്പമണഞ്ഞു,
 ധർമ്മൻ മറിഞ്ഞു ഭരിയു
 ധർമ്മികനാകും ബ്രിട്ടൻഭരണം
 ധർമ്മലോകേ നിലനിർത്തട്ടെ !!
 ശർമ്മവെക്കു മുദിച്ചിയിട്ടുട്ടെ !!

ഇങ്ങിനെയാക്കയാണെങ്കിലും, “ജാപ്പാൻകാർ അതിർത്തികളെ ഭേദിച്ചു, ഇന്ത്യയിൽ കടന്നു നിരവധി വിജയങ്ങൾ നേടിവരുന്നു” എന്നു ടോഴ്ജാ ഏപ്രിൽ 15-ാം തീയതി പ്രക്ഷേപണം ചെയ്ത കാണുന്നതു്, തന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ സഖിയെ സമാധാനിപ്പിക്കാനായിരിക്കുമെന്നേ വിചാരിക്കാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. ഇത്രയെല്ലാം ജയശ്രുതി മുഴക്കിക്കഴിഞ്ഞു, ഒടുവിൽ “ഇംഗ്ലാൻഡ് പ്രദേശത്തെ സ്ഥിതി നമുക്കനുകൂലമാണെന്നു പറഞ്ഞു. ഒതുങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനുപകരം, ഐക്യശക്തികളുടെ ശ്രദ്ധ അരാക്കനിലെ കലാധാൻ പ്രദേശത്തേക്കു തിരിച്ചുവിടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം പ്രാധാന്യമെന്തെന്നു കണ്ടറിയിക്കേണ്ടതായത്യാണിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഐക്യശക്തികൾ ഈ സന്ദർഭം വെറുതെ വിട്ടു കളയുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

യൂറോപ്പ്

ഐക്യശക്തികളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള വിമാനാക്രമണം തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതോടുകൂടി മറ്റൊരു സമരമുഖം ആരാദിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള സംസാരങ്ങളും പ്രബലമായിട്ടുണ്ടു്. മോസ്കോവിൽനിന്നുള്ള റിപ്പോർട്ടും, അവിടെ എന്തോ ഒരു വലിയ സന്നാഹം നട

ക്കുന്നുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടന്റെയും, അമേരിക്കയുടെയും, പ്രയത്നങ്ങളോടുകൂടി ഏകീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമമായിരിക്കണം ഇതു്. റഷ്യ ജർമ്മനിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതു പോളണ്ടിൽ കൂടിയോ, ചെക്കോസ്ലോവാക്വിയയിൽ കൂടിയോ, ആയിരിക്കുമെന്നും; അധികൃത കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു സൂചനകൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്. റഷ്യൻ രംഗത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങി, അതിഭയങ്കരമായേക്കാവുന്ന ഈ ആക്രമണത്തെ തടയുവാൻ, അവരും മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ഉറപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നവമ്പർ മാസം വരെ എതിർത്തു നില്ക്കാൻ സാധിച്ചാൽ, പിന്നീടു വൈഷമ്യം കൂടാതെ കഴിക്കാമെന്നാണു് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ആ മാസത്തിലാണു് ഐക്യ സംസ്ഥാനത്തിലെ പ്രസിഡൻറിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു്. റൂസ്“ചെൽറിനു ആ സ്ഥാനം കിട്ടാതെ പോയാൽ അമേരിക്ക ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ യൂദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയില്ലെന്നാണു് ജർമ്മന്മാരുടെ അനുമാനം. എന്നുമാത്രമല്ല അമേരിക്കക്കാരായും, അഥവാ ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായും, ഒരു സന്ധി ചെയ്യുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടാകുമെന്നുകൂടി അവർ ആശിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ, തോൽവി പറ്റിയെന്നുള്ള ജാതീയ ഉണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ.

ഇന്ത്യൻ യുദ്ധസമ്മിതിയുടെ വനിതകൾ, ലണ്ടനിലെ ഇന്ത്യാ ഹൗസിൽ വെച്ചു, പാർസലുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതു് മഹാരാണി തിരുമനസ്സു കൊണ്ടു ആഘോഷിച്ചു് തുകൺപാക്കുന്നു.

ഒരു ഗുഡ സങ്കേതം

(സുഭദ്ര)

(തുടർച്ച)

അദ്ധ്യായം II

(ചാരമക്കുണ്ണി)

വായനക്കാരെ ഇനി മനോഹര രംഗത്തിലെ ക്കണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹിററുളുടെ മുൻപിൽ പ്രവേശിച്ച മായാവനിത വന്നതുപോലെ തന്നെ പോകയും ചെയ്യും. അവർ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനുമായി കൂട്ടിമുട്ടിയ കഥ പ്രസാവികയുണ്ടായല്ലോ. ചാരമക്കുണ്ണിയിലേക്കു നന്നു ആ യുവരസികൻ ഹിററുളുടെ വിശ്വാസഭാജനത്തെ തേടിനടക്കാൻ തുടങ്ങിട്ടു കുറച്ച കാലമായിരിക്കുന്നു. അവരെ ഹോട്ടലിൽ വെച്ചു കണ്ടുമുട്ടിയ ദിവസം, ജർമ്മൻ ജസ്റ്റിപ്പോ പ്രമാണിയും ആ രംഗത്തിൽ ചാട്ടുകയുണ്ടായല്ലോ. ബാവർ രണ്ടുപേരും കൈത്തോക്കു അന്വേഷണം കാണിച്ചുനിന്നു. ആ ചെട്ടത്തിൽ ഹോട്ടൽമാനേജരും അവിടെ പ്രത്യക്ഷമായി. ആ രംഗം ആയോളം കണക്കിലെടുക്കാ പരിഭ്രമിച്ചിട്ടുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഹോട്ടലിൽ വരുന്ന വരിരുന്നില്ലാതെ മനോഹരം ആയോളം ആലോചിക്കാറില്ല. “ആ മുറിയിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞുപോയ സ്ത്രീ എന്റെ ഏജൻറു മുറിയിലുണ്ട്. ആയോളം കണ്ടുപണം വാങ്ങിക്കൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അയാൾ മുറിയിലേക്കു കയറിവന്നതും.

ഇത്രയും സംഭവംകണ്ടു ജസ്റ്റിപ്പോ പ്രമാണിയും ഇംഗ്ലീഷുകാരനും അവരുടെ സാഹസരം ഭയപ്പെട്ടു മരിച്ചു. ജസ്റ്റിപ്പോ പ്രമാണി “ഇതാ ഞാൻ ചെക്കു തരാം” എന്നു പറഞ്ഞു മാനേജറെ അനുഗമിച്ചു. ഉടനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരനും “എന്റെ ചെക്കും വാങ്ങിക്കൊൾക, ഞാനും പോകുകയായി,” എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇവിടെനിന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ നേരെ പോയതു ബർജിയം രാജാവു തല്ലാലം വാസത്തിനേ പ്പെട്ടത്തിയരുന്ന കൊട്ടാരത്തിലേക്കാണ്. സമയം തെറ്റിയതിനാൽ അക്രമം പ്രവേശിക്കുവാൻ വിചാരിച്ചുണ്ടായി, എങ്കിലും പരിചിതനായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തെ രാജസന്നിധിയിലേക്കു എത്തിക്കുവാൻ കൊട്ടാരം കാര്യക്കാർ തയ്യാറായി. അടിയന്തരമായ ഒരു കാര്യം രാജാവിനെ അറിയിക്കാൻ ബ്രിട്ടന്റെ പ്രതിനിധി വന്നിരിക്കുന്നവനെക്കൂടി രാജാവിനോടു ഉണർത്തിക്കേണമെന്ന് പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യും. രാജസന്നിധിയിലെത്തിയ ഉടനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ പരിവൃദ്ധനായ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്ന ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു:

ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ : കീഴടങ്ങുവാൻ ഉടമ്പടി ഒപ്പിട്ടുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയോ?

രാജാവു : എന്റെ പ്രജകൾ ലക്ഷക്കണക്കായി മരിക്കുന്നതു എത്ര നൂറാണ് ഞാനു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക? ജർമ്മൻ വിമാനങ്ങൾ വരുന്നതു കൂടുന്ന നാശവും സങ്കടങ്ങളും നിങ്ങൾതന്നെ കണ്ടറിഞ്ഞില്ലേ? ഒരു ബന്ധുവിന്റെ പിൻബലമുണ്ടെന്നു എന്നിങ്ങു ബോധ്യമായതിനു ശേഷമല്ലാതെ അപരോക്ത വൈരം കാണിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടോ?

ഇം : സഹായസൈന്യം പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ബ. രാ : അതു വരുമ്പോഴേക്കു ഇവിടെ ഞാനും എന്റെ രാജ്യവും ബാക്കിയുണ്ടാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇം : കാലവും സ്ഥിതിയും അറിയാം. ജർമ്മൻകയ്യേറ്റത്തിന്റെ നേരെ കാണിക്കുന്ന ധൈര്യംകൊണ്ടു ലോകനാശത്തിലാണ് അവസാനിക്കുന്നതെന്നോർക്കണം. അത്യന്തിമിഷം നിലനിൽക്കുന്ന ക്കമ, അയ്യായിരംകൊല്ലത്തെ സമാധാനം സമ്പാദിച്ചുവെന്നുവരാം. അങ്ങിനെ “തുളളിക്കു കെട്ടാ” വെച്ചതുപോലെയാണ് ഇപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി.

ബ. രാ : നിങ്ങളുടെ തത്വജ്ഞാനം എനിക്കു മനസ്സിലാകുകയുണ്ടാകും. എന്റെ സത്യസന്ധവും നശിച്ചിട്ടു ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുക എന്ന അന്തംവിട്ട ആദർശത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ എന്റെ മനസ്സ് സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നില്ലെ കഴിഞ്ഞ മരണയുദ്ധവും നടത്തിയതു? ബർജിയവും ഫ്രാൻസും എത്ര നഷ്ടം സഹിച്ചു? എന്നിട്ടെന്താ ഫലമുണ്ടായതു? അതിലും ഭയങ്കരമായ മനോഹര മരണയുദ്ധത്തിനു അവസരമുണ്ടാക്കി. അത്രതന്നെ.

ഇം : അന്നു ബർജിയത്തിന്റെ ത്യാഗമാണ് വിജയം കൈവരുത്തിയതെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമുണ്ടോ? ഇരുപതു കൊല്ലത്തെ സമാധാനവും അതിന്റെ ഫലമാണ്.

ബ. രാ : ഇങ്ങിനെ ത്യാഗംചെയ്യു യുദ്ധവും സമാധാനവും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു ലോകത്തിനുള്ള നേട്ടമെന്താണ് എന്നിങ്ങു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഈ സ്ഥിതി പ്രത്യേകപ്രയത്നംകൂടാതെതന്നെ ലോകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെന്നതിന്നു ചരിത്രം സാക്ഷിയല്ലേ? അതുകൊണ്ടു തല്ലാലരക്ഷ നോക്കുകയെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ഇം : യുദ്ധാനന്തരം ബർജിയം പണ്ടത്തെ നിലയിലെത്തുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടു സഹായിക്കുകയുണ്ടായില്ലേ?

ബ. രാ : ആപത്തു നീക്കാനല്ല സഹായം വേണ്ടതു? അതു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം കിട്ടുന്ന ഡൗസകൾ മരണാനന്തരം സമ്പാദനം ചെയ്യുന്നതിനു ഇല്ലാമല്ലേ?

ഇം : ഇത്തരത്തിൽ ആലോചന പോകരുതു്. ലോകത്തിൽ ഭൂകമ്പമുണ്ടായി എത്ര കഷ്ടങ്ങൾ നേരിടുന്നുണ്ട്. അതു തടയാൻ ആരെങ്കിലും സാധിക്കുമോ? അതുപോലെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരുതൃപ്തിയാണ് ഈ മരണയുദ്ധം. അതുകൊണ്ടു തല്ലാലം മനു “വാങ്ങിത്തടക്കുക” യാണ് വേണ്ടതു്. ബ്രിട്ടീഷു കപ്പൽ വന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അദ്ധിരാത്രയിൽ ആരുമറിയാതെ അകരകടക്കും.

ഈ ചെട്ടത്തിൽ രാജാവിന്റെ പിൻവശത്തു നിന്നു വാതിൽ തുറന്നു യൗവനയുദ്ധമായ ഒരു സ്ത്രീ പ്രവേശിച്ചു. ഹോട്ടലിൽ കണ്ട സ്ത്രീയുമായി അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സാദൃശ്യം

ഇംഗ്ലീഷുകാരനെ അതുതന്നെ പരവശനാക്കി. അവർ ഒരു കൂടലുണ്ടാകുന്നതു വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വേറെ രണ്ടുപേർ സൈനികവേഷത്തിൽ എത്തിവരുത്തുന്നിന്നും പ്രവേശിച്ചു. സാക്ഷാൽ ആരോടിച്ചതു സ്ത്രീയാണ്. തത്സമയം കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഒരു ബോമ്പുവീണു. വേറെ രണ്ടുപേർ കൊട്ടാരവാർഷികങ്ങളുള്ള കെട്ടിടങ്ങളെ നിലം പരിച്ഛിച്ഛിക്കൊട്ടാരം ഒന്നു കലുങ്ങി. അതുവരെ സംശയഗ്രന്ധമായ രാജാവിന്റെ ഹൃദയം നിശ്ചയത്തിലേക്കു ചാഞ്ഞു.

സ്ത്രീ : കേട്ടിട്ടില്ല ബോമ്പുകൾ പൊട്ടുന്ന ശബ്ദം? അടുത്തു വീഴുന്ന ബോമ്പുകളിലൊന്നു കൊട്ടാരത്തിനേക്കാൾ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല.

സൈനികവേഷത്തിലുള്ള ഒരാൾ : ബർജിയം രാജാവിനു വിവേകം കുറച്ചുകൂടി അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ബോധം കൊണ്ടാണ് ഈ കൊട്ടാരം തകർന്നിരിക്കുന്നതു്. ഉടമ്പടി ഒപ്പിട്ടുവാൻ ഇനിയും താമസിക്കുന്നതായാൽ, പിന്നെ കാമ്പുങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ശക്തി ഇല്ലാതെക്കിട്ടാതെയൊവം.

രാജാവു : ഒരു ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയേയും, മറുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്ന പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനേയും, മറിമാറി നോക്കി, ഗത്യന്തരമില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെപ്പോലെ നിലകൊണ്ടു. ഒന്നും സംസാരിക്കുവാൻ ശക്തികൊണ്ടു അങ്ങിനെയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു്, ആ സ്ത്രീ രാജാവിന്റെ മുൻപിൽ ഉടമ്പടി വെച്ചുകൊടുത്തു.

“സമയം അതിക്രമിക്കുന്നു. കുറെ ദിവസമായി അങ്ങേക്കുറക്കമില്ല. പ്രയാധികൃതം കൊണ്ടുള്ള ക്ഷീണം ഇതുകൊണ്ടു പത്തിരട്ടിയായിട്ടുണ്ട്. ഇതു ഒപ്പിട്ടു ഇവരെ ഏല്പിച്ചാൽ ഇനി സൈന്യാഭയാർഹം” എന്നു പറഞ്ഞു രാജാവിന്റെ ഒരു വശത്തിരുന്ന് ആ മോഹിനി ചതുലഹൃദയന്റെ കൈപിടിച്ചു. രാജാവു ഒപ്പിട്ടുവാൻ ഒരുങ്ങി. ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്കു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ആത്യന്തപരവശ്യത്തിൽനിന്നുണ്ണു. “ഒപ്പിട്ടുന്നതിനു മുൻപായി അവിടുന്ന് ഒന്നുകൂടി ആലോചിക്കണമെന്നു എനിക്കുവേക്കുകയുണ്ട്. അങ്ങയുടെ മരണ വാഗ്ദാനം അങ്ങു ഒപ്പിട്ടുന്നതെന്നോളം വേണം” എന്നറിയിച്ചു, രാജാവിനെ തടയാനെന്ന ഭാവത്തിൽ മുന്നോട്ടേക്കു നിൽക്കി, സ്ത്രീയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, “ലോകവഞ്ചനത്തിനൊരുങ്ങിയ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മോഹിനികൾ സ്ത്രീവൃത്തിനു തന്നെ ഒരു തിരാക്കുങ്കമാണെന്നു നിങ്ങളറിയുന്നതോ? അതുകൊണ്ടു സ്ത്രീകളോടു കാണിക്കുന്ന ആചാരമട്ടാകകൾ ഞാൻ ഇനി വകവെക്കുന്നില്ല” എന്നു അതിഗൗരവ സ്വരത്തിൽ ഉച്ചരിച്ചു, തന്റെ കപ്പായ കീഴയിൽ കയ്യിട്ടു. അതുകണ്ടുയടന്ന ആ മായാമോഹിനി ഒരു കൈത്തോക്കു കാണിച്ചു രാജാവിനെ ഒപ്പിട്ടുവാൻ ശാസിക്കുകയും, ഇംഗ്ലീഷുകാരനെ തുറിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്യും. പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അപ്പോഴേക്കു ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ഇരുഭാഗത്തും ചേർന്നുനിന്നു. രാജാവു ഉടമ്പടിയിൽ തുല്യം ചാർത്തി. ഉടനെ ഒരു വെടിപൊട്ടി രാജാവു മോഹാബന്ധുപ്പെട്ടു ഒരു ഭാഗത്തേക്കു വീണു. സ്ത്രീയും സൈനിക പ്രമാണികളും പെട്ടെന്നു മരഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷുകാരനും ആ രംഗം വിട്ടു പുറത്തേക്കു ചാടി.

(തുടരും)

ഒരു വിരമം

ഡാക്ടർ ചേലന്നാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, പിഎച്ച്. ഡി. (ചണ്ടൻ)

രംഗം I

[ഒരു വഴി. കുട്ടിരാമപ്പണിക്കരും കിട്ടുണ്ണി പണിക്കരും പ്രവേശിക്കുന്നു.]

കുട്ടിരാമ പണിക്കർ: എടൊ കിട്ടുണ്ണി! മാമാക്കത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളൊക്കെ ശരിയായോ? ഇനി ഒരു മാസമല്ലെങ്കിലും പുറപ്പെട്ടാൻ?

കിട്ടുണ്ണി പണിക്കർ: എന്താ ഇതിന് ഇത്രയൊക്കെ ഒരുക്കാനുള്ളത്. പോകുന്ന പച്ചക്കുപ്പൊന്നണിയണോ?

കുട്ടിരാമ: തനിക്കു ഇതൊരു നിസ്സാരകാര്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ആയുധങ്ങൾ കടയിച്ചു നേരെയാക്കുക, ദിവസവും പയറുക, ഇതൊക്കെ നടക്കുന്നുണ്ടോ?

കിട്ടുണ്ണി: അതിനൊക്കെ ഇനിയും സമയമുണ്ടല്ലോ.

കുട്ടിരാമ: ആങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു ഇരിക്കണ്ട. നമുക്കു കൊല്ലൻ ഭരണയുളളു. റ്ററാളുടെ ആയുധങ്ങളും അവൻ വേണ്ടേ കടയാൻ. അവനവന്റെ തടിയുടെ കാര്യം നാലു ദിവസം കൊണ്ടു നേരെയാക്കാവുന്ന ഭരണമു. കുട്ടിക്കാലത്തു പയറി ചെട്ടുറച്ചോനേ പിന്നീട് നികന്നു വരികയുളളു.

കിട്ടുണ്ണി: കാരണവന്മാരുടെ മനസ്സുകൊണ്ടേ ചെട്ടുറച്ചൊക്കെ ഒരു വിധം ഉറച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആയുധവും ഒരുവിധമൊക്കെ ശരിയായിട്ടുണ്ടു്. നാലു കന്യാ, നാലു ചുരിക, നന്നാലു മുളകുണ്ടാ പന്തിരാനും, ഇത്രയും കരുതിട്ടുണ്ടു്.

കുട്ടിരാമ: ഒരു നല്ല അമ്പാളും ഇരിക്കട്ടെ. ഒരു സമയം ചുരികയൊ, കുന്തമൊ മുറിഞ്ഞാൽ പകരം പ്രയോഗിക്കാനൊന്നു വേണ്ടേ?

കിട്ടുണ്ണി: അതു നോക്കുകയുണ്ടായില്ലല്ലോ. ആയുധപ്പുറ ഇന്നതന്നെ തുറന്നു് ഒന്നുകൂടി നോക്കിക്കളയാം. എടൊ! ഞാൻ തന്നോടു കറെ ദിവാസമായി ചോദിക്കുന്ന മെന്തെ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ "ചാവേർ" പോകുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നു് അറിയോ? സാമൂതിരിയുടെ ആൾക്കാരെ വെട്ടണം, കൊല്ലണം എന്നല്ലാതെ എന്തിനൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

കുട്ടിരാമ: ഞാൻ കേട്ടതു പറയാം. നമ്മുടെ വളളവക്കോനാതിരിയായിരുന്നു പണ്ടു മാമാക്കത്തിന് നിലപാടു നിന്നിരുന്നതു്. ഒരു മാമാക്കത്തിന്നു അദ്ദേഹം തറയിൽ കയറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ "ആകേകപമുണ്ടു്" എന്നു പറഞ്ഞു, സാമൂതിരി യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങി. നമ്മുടെ ഭാഗത്തു ആൾ കുറവായിരുന്നതിനാൽ, അക്കറി സാമൂതിരി ജയിച്ചു് നിലപാടുനിന്നു. അതിന്നുശേഷം മാമാക്കത്തിന്നു് ഇവിടെനിന്നു റ്ററു ചാവേർ പോയി സാമൂതിരിയെ എതിർക്കണമെന്നു നമ്മുടെ തമ്പുരാൻ നിശ്ചയിച്ചതാണത്രെ!

കിട്ടുണ്ണി: അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഒരു നല്ല സന്നാഹം കൂട്ടി, ഒരു കുറി പരീക്ഷിക്കുകയല്ലേ വേണ്ടതു്. റ്ററു പേർ ഇങ്ങിനെ ചത്തിട്ടു വല്ല പ്രയോജനവുമുണ്ടോ?

കുട്ടിരാമ: എന്താ തനിക്കു ചാവേർ മടിയുണ്ടോ?

കിട്ടുണ്ണി: ഏയ്. അതുകൊണ്ടൊന്നു മല്ല, എന്തൊ ഏതൊ എന്നറിയാതെ ആളുകൾ പോയി ചാവുന്നതിന്നു അത്ഭമമല്ലെന്നു തോന്നി. ആട്ടെ, ചന്ദ്രോത്തെ കാര്യം എങ്ങിനെയായി? തന്റെ ബന്ധുക്കളല്ലേ?

കുട്ടിരാമ: അവിടെത്തെ ചന്ദ്രോണിക്കു പരിനാശം തികഞ്ഞിട്ടില്ല. ചെക്കന്റെ പുളപ്പു സാമാന്യമല്ലതാനും.

കിട്ടുണ്ണി: എന്താ അവൻ പുറപ്പെടുന്നണ്ടോ. കുട്ടിരാമ: ഒന്നും അറിയില്ല. കല്യാണിയമ്മ കുഴ്ചിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്. കുട്ടിയെ അയച്ചിട്ടെന്താ പ്രയോജനം എന്നൊക്കെ അവർ പറകയുണ്ടായി.

കിട്ടുണ്ണി: എന്നാൽ ഒരു കാര്യമുണ്ടു്. ആ കുട്ടി വിളിക്കുകയുളളന്ന കൂട്ടത്തിലാണു്. ഇന്നാളു മറ്റു കുട്ടികളുടേയും പുതുമന വീടിന്റെറവകെ യുള്ള ഇടവഴിയിൽകൂടി പോകുകയായിരുന്നു. അന്തിമേലത്തെ തേങ്ങ കണ്ടു കുട്ടികൾക്കു കൊടിയായി. ഇവൻ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതൊ കൈപ്പത്തു കൈനിയുന്നതു കണ്ടു, തെങ്ങു നടുവൊടിഞ്ഞു ഇടവഴിയിലേക്കു തുങ്ങി. കുട്ടികൾ തേങ്ങ വലിച്ചു കുടുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ അതും കണ്ടുചെന്നു അവന്റെ മുതുകത്തു ഒന്നു തലോടി. "എടോ, താൻ മിട്ടുകുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ പുതുമനക്കാരോടെ ഞൊടിയൊന്നെന്നോത്തോ? നമ്മുടെ മന്ത്രിയുടെ വീടാണതു്." അനന്തങ്ങളുണ്ടാക്കേണ്ട "എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, "എന്നാൽ അവിടെ പോയി പറഞ്ഞേക്കാം"—എന്നും പറഞ്ഞു ഒരോട്ടം—കണ്ടാലൊ ഒരു സൈന്യക്കൂട്ടം. ഉൾമർ അതിലേറെ, ആയുസ്സുണ്ടായിരിക്കട്ടെ!

കുട്ടിരാമ: ആഹാ! അവൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇതു വിക്രമനായോ? കല്യാണിയമ്മയെ ഇന്നു തന്നെ ഒന്നു കണ്ടു ചോദിക്കാം. ഇന്നു നോക്കിക്കൊന്നു് കളിച്ചു പയറണം.

കിട്ടുണ്ണി: അങ്ങിനെയാകട്ടെ.
(വിരിയുന്നു)
നിരശ്ചീലം,

രംഗം II

[ചന്ദ്രോത്തു വീടു. കല്യാണിയമ്മ ചിന്താഗന്ധയായിരിക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രോണി (16 വയസ്സ്) പ്രവേശിക്കുന്നു.]

ചന്ദ്രോണി: എന്താ, അമ്മ ഇങ്ങിനെ ഒരുണർ വില്ലാതിരിക്കുന്നതു്? കുറച്ചു് ദിവാസമായി അമ്മയെ ഞാനിങ്ങിനെ പലപ്പോഴും കാണാറുണ്ടു്. മനോ ഇതിന്നു് കാരണം.

കല്യാണി: മകനെ! എന്റെ വിചാരത്തിന്നു് കാരണമൊക്കെയുണ്ടു്. എന്റെ കുട്ടിയോടു അതു പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമൊന്നു മില്ലല്ലോ എന്നുളള ആധിയാണിനിക്കു്.

ചന്ദ്രോണി: ഉം, അതെന്താ എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമൊന്നുമില്ലെന്നു അമ്മ പറയുന്നതു്.

കല്യാണി: നീ കുറെ വലുതായിട്ടു സാധിക്കേണ്ട കാര്യമാണതു്. വെട്ടെന്നു വലുതാവാനു് സാധിക്കയില്ലല്ലോ.

ചന്ദ്രോണി: എന്റെ പ്രായത്തിൽ സാധിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത കാര്യമാണെന്നു് അമ്മ എങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചു?

കല്യാണി: ഇനി കാര്യം പറയാം. മറ്റുപെട്ടെല്ലാകൊണ്ടും പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെത്ത മാമാക്കത്തിന്നു് ഇവിടുന്നു ചാവേർ പോകേണ്ടതുണ്ടു്. അതിന്നു് കുട്ടിയായ നീ മാത്രമല്ല ഇവിടെ കൊട്ടാനും പാടാനുമായിട്ടുളളു.

ചന്ദ്രോണി: അമ്മ, ഞാനും മാമാക്കം എന്നും ചാവേർ എന്നും ഒക്കെ പറയുന്നതു കേട്ടു. എന്തിനൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.

കല്യാണി: മുന്മാര മാമാക്കത്തിന്നു നമ്മുടെ തമ്പുരാനെ സാമൂതിരി തോല്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്നു ശേഷം, ഇവിടെനിന്നു റ്ററു പേർ പോയി, സാമൂതിരിയെ എതിർത്തു. മരിക്കുകയെന്നൊരോപ്പാടു തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണു്. സാമൂതിരി സൈന്യമായി മാമാക്കം നടത്തരുതെന്നാണു് അതിന്റെ ആന്തരം. അദ്ദേഹത്തിനെ ജയിക്കാനുള്ള കോപ്പു് ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയതു്. ഉഴുമിട്ടു് കാലോ പീട്ടിൽനിന്നും ആളുകൾ പോകണം. അതിലൊന്നാണു് നമ്മുടെതു്. പോകാനാളില്ലെന്നുള്ളതു നമുക്കു പോരായ്മയല്ലേ?

ചന്ദ്രോണി: ഞാൻ പോകാൻ പോരെ അമ്മേ?

കല്യാണി: പോരിനു രൊളു പോയതു കൊണ്ടോയോ? സാമൂതിരിയുടെ ആൾക്കാരോടു പടവെട്ടുവാൻ ത്രാണിയുള്ളവരു വേണ്ടേ പോകാൻ? ചോടുറപ്പുമാണു നീ പോയി, ഒരു കത്തും കൊണ്ടു കഥയവസാനിച്ചാൽ, അതു തന്നെ ഒരുവചനമായില്ലേ. ചന്ദ്രോത്തെ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒരു റ്ററോളോടൊക്കിലും വൊരുതിന്നു്, മാമാക്കം രണ്ടു ദിവാസത്തേക്കു മുടക്കിയെന്നു കേട്ടാൽ, അമ്മക്കത്ര സന്തോഷമുണ്ടു്; തറവാട്ടിന്നു എന്തൊരുമാനമാണു്!

ചന്ദ്രോണി: എന്നാൽ അമ്മേ! ഞാൻ തന്നെ ഒന്നു പോയി നോക്കട്ടെ. എനിക്കു ചില അടവുകൾക്കൊക്കെ ഉറച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ കൂട്ടുകാരെ പടിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരിയെന്നു് ആശാന്തം ഇന്നാൾ പറകയുണ്ടായി. ഞാൻ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ഒട്ടും കുറയാത്ത വിധത്തിൽ അവിടെ ചെന്നു് പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു കൊള്ളാം.

കല്യാണി: എന്റെ കുട്ടിക്കു അങ്ങിനെ അങ്ങനിയതു വളരെ നന്നായി. ഇനി അമ്മയെ മെഴുവ്യത്തോടുകൂടി കാണുകയല്ല. നീ ഉടനെ പുതുമനയിൽ പോയി വിവരം അറിയിക്കണം. അവിടെനിന്നു ഇന്നലെയാം കൂടി ആളു് വന്നിരുന്നു, ബന്ധുക്കളൊക്കെയും പോകാനൊരുക്കമുണ്ടാണു് അറിയാനായി.

ചന്ദ്രോണി: അതെന്തായാലും വേണ്ട. ഞാൻ പുതുമന പോയി വേഗം വരാം. (പ്രസരിപ്പോടെ പോകുന്നു.)

കല്യാണി: ആവൂ! ചന്ദ്രോണിന്റെ ധൈര്യം തറവാടിന്റെ മാനം രക്ഷിച്ചു. കുട്ടിയായതു കൊണ്ടു് പോകരുതെന്നു തമ്പുരാൻ കല്യാണിക്കാതിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ യൊരു കുട്ടി 'ചാവേർ' പോകുന്നതു് ഇതാ ഉദാഹരണം. എന്റെ നിരമാന്ധംകന്നിലമ്മേ! അവൻ ഒരു പേരെടുക്കുന്നേ (അകത്തേക്കു പോകുന്നു.)

ബ്രിട്ടന്റെ ഓമന രാജകുമാരി

(ഫെക്റ്റർ ബോളിയൊ)

രാജകുമാരിമാർ കൊട്ടാരത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നത്.

ടെന്നിസൺ വൃദ്ധനായിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു ദിവസം വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിയോടു കൂടെ ചായ കഴിക്കാൻ പോയി. മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ആ വൃദ്ധകവി “ആ ഉത്തരാഗന്ധാനത്തു അങ്ങി എത്രയും ഏകാകിനിയായ്” എന്ന മഹാനാണിയോടു പറഞ്ഞു. കിരീടാവകാശികളെ “ആ ഉന്നതസ്ഥാന”ത്തെത്തിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ചരിത്രത്തിലെ എറയും വികാമ പ്രശ്നങ്ങളിലൊന്നാണ്; രാജാക്കന്മാരുടേയും അവരുടെ സന്താനങ്ങളുടേയും കുടുംബജീവിതത്തെ അസുഖപ്രദമാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്.

എലിസബെത്തു രാജകുമാരിയെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നത്, തങ്ങൾ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്യുമെന്നു സ്വപ്നേന വികരത്തിലിട്ടില്ലായിരുന്ന മാതാപിതാക്കളായിരുന്നതിനാലാണ്. ഈ

വക പുച്ഛിക സംഗതികളെ നാം കൂട്ടാക്കേണ്ടതില്ലാത്തതു്. സ്വപുത്രി, ലോറൻ പ്രള (Marquess of Lorne)—വിന്നിടു കാനഡയിലെ ഗവണ്ണർ—വിനെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ വിക്ടോറിയ മഹാനാണി നിശ്ചയിച്ചതായ ഗൃഹസ്ത്രീയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം നടന്നതു്. ഐറോപ്യരാജകുടുംബമായുള്ള വിവാഹത്തിന്നു വളരെ കുറച്ചു പ്രാധാന്യമെങ്കിൽ നൽകുന്നതു് എന്നു റാണി പറയുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകാതെ ഗൃഹസൌഖ്യം രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും അന്യവശ്യമാണെന്നു് സ്വാന്തര്യം കൊണ്ടുതന്നെ മഹാനാണി അറിഞ്ഞിരുന്നു.

തന്റെ മാതാപിതാക്കൾ വിവാഹകാലത്തു ഒരു സാധാരണ ഗൃഹത്തിലാണ്

താമസിച്ചിരുന്നതു്. തങ്ങളുടെ ജീവിതം ലണ്ടനിലെ ആർട്ടാത്തിൽനിന്നു കഴിവാക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. “ഞാൻ കൊട്ടാരനേ സ്ഥിതിയുള്ളവനല്ല” എന്നു രാജാവു ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്; ഈ സംഗതി എലിസബെത്തു രാജകുമാരിയുടെ ശൈശവത്തെ ശരിയായി രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വികാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തന്റെ വീടുവിട്ടു, ആഡംബരസമ്പന്നമായ ബക്കിങ്ഹാം കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നു താമസിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ, “രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാൻ തന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്കു പോകാതെക്കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു് അങ്ങോട്ടേക്കു ഒരു കൂടാർപ്പാത ഉണ്ടാകാൻ സാധിക്കുമെ” എന്നു ചോദിച്ചതു്, ഈ രാജകുമാരിയുടെ മനസ്സിന്റെ ലഘുതപത്തേയും, ആർട്ടാസാഹിത്യത്തേയും രസകരമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മാതൃപാദങ്ങളിൽവെച്ചുള്ള ശിക്ഷണം

ശൈശവകാലങ്ങളിൽ രാജകുമാരിയെ ജനങ്ങൾ അപൂർവ്വമായേ അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. വിന്നിടു വിൻഡ്സറിൽ തന്റെ പിതാമഹരുടെ കൂടെ ഞായറാഴ്ചകൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നവേനല്ലാലം വന്നു. പട്ടണവാസികൾ ബാൻഡുകേൾക്കുന്നതിനായി കോട്ടയുടെ മുൻവശത്തുള്ള മേട (Terrace) യിൽ നടക്കുക പതിവായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഞാനും അവരുടെ കൂടെ ചേരാറുണ്ടായിരുന്നു. എലിസബെത്തു മഹാനാണി പണ്ടു് മാറിനെ വെടിവെച്ചതായും, ക്ഷേക്കു സ്ത്രീയരുടെ ഫാൾസ്റ്റാഫ് തന്റെ അപകീർത്തികരമായ യാത്ര നടത്തിയതായും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന ഉപവനത്തിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു്, കിഴക്കേ മേടയിൽ ഞാൻ നില്ക്കാറുണ്ടു്. ഒരു ഞായറാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, മേരി മഹാനാണിത്തങ്ങൾക്കു കാണാനായി ഒരു ചെറിയ വെൺകുട്ടിയെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ജനാലയുടെ സമീപത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്, വാതായനക്കണ്ണാടിയിൽ കൂടി കൈയാട്ടി കാണിച്ചു.

പക്ഷെ, ഇങ്ങിനെ വെളിക്കുവരികു വളരെ അപൂർവ്വമായിരുന്നു. പത്രലേഖകന്മാർ ചിത്രമെടുക്കാൻ വരുമ്പോൾ രാജകുമാരി അത്രപ്തി സൂചകമായി മുൻപാ കാണിച്ചിരുന്നു. തന്നെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന രീതിക്കു അനുരൂപമായിണങ്ങിയതു ഈ നാണം ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു. കുറച്ചുകൂടി പ്രായമായപ്പോഴേക്കു തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു വിൻഡ്സർ പാർക്കിലെ രാജകീയ വസതി, ഗ്രാമീണ വാസത്തിനായി നൽകപ്പെട്ടു.

ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ വലിയ ഒരു ഭാഗം നടന്നിരിക്കുന്ന ഇവിടെ വെച്ചാണ്, എലിസബെത്തു രാജകുമാരി ആ ചരിത്രം ആദ്യം പഠിച്ചതു്. പക്ഷെ, ഇതു മാതാപിതാവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ വെച്ചാണ് പഠിക്കാനാർഭിച്ചതു്. എഴുതാനും വായിക്കാനും ഉള്ള പാഠങ്ങൾ ലഘുവായും പഠിപ്പുണു്നുമായും കഴിഞ്ഞുകൂടി. അവിടെ ആഴ്ചതോറും ഒരു നൃത്തക്ലാസം (Dance) ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ വെച്ചാണ് രാജകുമാരിയുടെ മെയ് വഴക്കവും, സൌകുമാര്യാവും വെളി വായതു്. വിൻഡ്സർ മുററത്തുവെച്ചു അംഗരക്ഷക സൈന്യത്തിനെ ആദ്യമായി പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, കാണികൾക്കെല്ലാവർക്കും ആത്മീയമുദ്രയാക്കിയതായ ആ നൃത്തവൈദഗ്ദ്ധ്യവും, സൌകുമാര്യാവും ഇന്നും രാജകുമാരിക്കു സാധിനമാണ്.

കമാരിയുടെ സ്വഭാവത്തിലെ പ്രധാന വൈശിഷ്ട്യം പ്രത്യക്ഷമായിത്തുടങ്ങിയത് യുദ്ധാരംഭത്തിനു ശേഷമാണ്. തന്നെക്കാൾ ഇളയവരായ കുട്ടികളുമായി ചീട്ട കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവരെ സഹായിച്ചിരുന്നതു, തന്റെ മാതാപിതാക്കൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇന്നു തന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ തെളിഞ്ഞുവെള്ളുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേതു ഇങ്ങിനെയാണ് ആദ്യം അവിഷ്കൃതമായത്.

മാതാപിതാക്കൾ കൂടെയില്ലാതെ, ഏതാനും പ്രായംചെന്നവരുമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വസരത്തിൽ, താൻ, ഒരു പശുവമിത്രത്തിന്റെയും, ലജ്ജയോടുകൂടി, നിശ്ശബ്ദമായിരുന്ന ഒരു സന്ദർശകന്റെയും ഇടക്കായിരുന്നു ഇരുന്നത്. ലജ്ജിതനായിരുന്ന മൌനിയുടെ സൗകര്യത്തിനായി വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിൽ ബലശ്രദ്ധയായിരുന്ന രാജകുമാരി, പീനീട്ട് മിത്രത്തോടു പറയുകയാണ്, "അയാൾ മൌനിയായിരുന്നെങ്കിലും അയാൾക്കുവേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യാൻ എന്റെ സമയം വിനിയോഗിക്കേണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു, നിങ്ങൾക്കു പരിഭവമില്ലല്ലോ" എന്ന്.

കമാരിയുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി

ഈ കഥ, രാജകുമാരിയുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെന്തെന്നു അറിയാനൊരാഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നു. തെംസ് നദീതീരത്തു ആകാശചുംബികളായസൂര്യപ (ഗോപുര)ങ്ങളോടു കൂടിയ ഒരു കോട്ടയെ, തണുപ്പുകാലത്തെ ഒരു അപരാഹ്നത്തിൽ, സങ്കല്പിക്കുക. മണിമാളികയിലുള്ള മണി—ഇരുനൂറുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു സ്റ്റോക്ക് പോജസ്സ് (Stoke Poges) ദേവാലയ മുനത്തു്, ഗ്രേ തന്റെ വില്പനം എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അടിച്ച ആ മണിതന്നെ—മൂന്നടിക്കുന്നു.

കുതിരലായത്തിൽനിന്നു രണ്ടു കുതിരകളെ തെളിച്ചുകൊണ്ടു കരൾ വരുന്നു. കോട്ടവാതില്ക്കൽ നിന്നു് രണ്ടുവേർ, ശൈശവത്തിന്റെ ചുരുചുക്കുള്ള ചലനങ്ങളോടുകൂടിയ കരളും, പൊക്കം കുറച്ചുകൂടിയുള്ളതും, മെലിഞ്ഞു ബാലികായോഗ്യവുമായ ശക്തികൊണ്ടു കമാരിയോടുകൂടി നടക്കുന്ന മറ്റൊരാളും, വെളിച്ചുവരുന്നു. ആ ബാലികയുടെ ലജ്ജ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ, കൈനീട്ടി, മന്ദഹസിച്ചു സ്വഗതം ചെയ്യുന്നു. തന്റെ മാതാപിതേപ്പന്മാർ, താൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളിൽവെച്ചു്, "ഭാവപ്രകടനമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്ന ആൾ" എന്നു സാർജൻറിനു പറയാനിടയാക്കിയ ആ ഗുണം, മാതാപിതൃനിന്നു രഹിതം ജന്മം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

കുതിരയെ കൊണ്ടുവന്ന ആൾ കാര്യം നില്ക്കുന്നു. മാർഗററ്റ് രാജകുമാരി കുതിരപ്പുറത്തു കേറുന്നതുവരെ കാത്തുനിന്നശേഷം, ഏലിസബെത്തു രാജകുമാരിയും കുതിരപ്പുറത്തു കേറുന്നു. കമാരിയുടെ മുടിക്കു മുൻപുണ്ടായിരുന്ന അഴകിപ്പോഴില്ല; എങ്കിലും, സ്വസ്തനീറവും, ചുരുൾമയും ഇന്നുമുണ്ടു്. കണ്ണുകൾ വിശാലവും, നീലിയും ചുരുങ്ങിയവയും കലർന്നതും, ഗ്രാഹണ സമർത്ഥങ്ങളുമാണു്. രാജകുടുംബാഗങ്ങളുടെ ആശ്രയകരമായ നീറവും ഈ കമാരിയുണ്ടു്.

ഇളയ സഹോദരിയുടെ മേൽ വളരെ മുപ്പുതന്നെ കാണിച്ചിരുന്ന ആ മാതൃനിർവ്വീശേഷമായ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി, താൻ മാർഗററ്റ് രാജ

ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്

ചക്രവർത്തിനി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്

കമാരിയെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നാം കാണുന്നു. 900 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ള രാജാക്കന്മാർ ഉലാത്തിയിരുന്ന ആ ഉപവനത്തിലേക്കു അതിനുശേഷം അവർ കുതിരയെ കെട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഭാവിയിൽ തനിക്കു ലഭിച്ചേക്കാവുന്ന സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി അനാവശ്യമായി ഉൽകണ്ഠപ്പെടുവാൻ അനുവദിക്കാത്തമാതിരിയുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസവും പരിശീലനവുമാണു് രാജകുമാരിയ്ക്കു നൽകിയിരുന്നതു്.

എന്നാൽ, തന്റെ പിതാവു രാജാവായതു മുതൽ രാജയോഗ്യമായ—ഭരണപരമായ—പരിശീലനം എത്രയുശ്രദ്ധാപൂർവ്വം, കമാരിയ്ക്കു നൽകി വന്നു. തന്റെ ചവര മാറ്റത്തിലൊ, വർത്തമാനത്തിലൊ, അതിന്റെ ലാഭമരണവോലും കണ്ടിരുന്നില്ല. ഇതിന്നു ഒരു കാരണം, രാജാവും റാണിയും കൊട്ടാരത്തിൽ കരുതിയിരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതിയാണു്.

അവരുടെ ഒരു പ്രധാന നേട്ടം, ഏലിസബെത്തു രാജകുമാരിയുടെ വളർന്നു വരുന്ന മനസ്സിനു ശരിയായ പ്രേരണ ഉണ്ടാകത്തക്ക നല്ല ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുക, എന്നതാണു്.

വിശിഷ്ട നയം, ബുദ്ധി, ഫലിതം ഇവയെല്ലാം പ്രകൃത്യാലുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുള്ള ഒരു കൊട്ടാരത്തിലാണു് കമാരി വളരുന്നതു്. പല രാജാക്കന്മാരുടെയും ജീവിതം തുലച്ചിട്ടുള്ള നന്നെ പഠിച്ചിലോ, അസൂയയോ ഒന്നും തന്നെ അവിടെയില്ല.

ഒരു പാവകുത്തം—(മൃകാഭിനയം)

തങ്ങളുടെ ഗ്രാമവസതിയിലെ ക്രിസ്തുമസ്സുവേഷേഷ വേളയിൽ, ഏലിസബെത്തു രാജകുമാരി "അലാപിൻ" എന്ന കഥ അഭിനയിക്കുന്നതു കാണാൻ ഞാൻ പോയിരുന്നു. നടന്മാർ, അംഗരക്ഷകസൈന്യാധിപരിയാൽ നയിക്കപ്പെട്ടവനായിട്ടുള്ളവരുടെ കൂട്ടികളായിരുന്നു. സന്ദർശകരെക്കൂട്ടിക്കൊട്ടാരത്തിലുള്ളവരും, അടുത്തുള്ള പട്ടണവാസികളും, സ്നേഹിതരും, ഭൃത്യന്മാരും, ഏതാനും പട്ടാളക്കാരുമായിരുന്നു. മുമ്പിൽ രാജാവും റാണിയും ഇരുന്നിരുന്നു. കൂട്ടൻ പൊന്തിയതോടുകൂടി "പീക്കിങ്ങിലെ ഒരു തെരുവു്"

ആഴലം കണ്ടു. വേഗം തന്നെ ഏലിസബെത്തു രാജകുമാരി ഇളയ കമാരിയോടു കൂടി പ്രവേശിച്ചു. അവർ "അലാപിനം" "റെക്ലാന്നു രാജകുമാരിയു"മായിരുന്നു. അവരുടെ "മാതാവു" വിധവ ട്യാൻകി ഒരു അക്രമിയായ വിദ്വന്തിയായിരുന്നു.

വലിയ ഒരു മുറിയുടെ കരകളെ പ്രദർശിച്ചിരുന്ന, ഒരു വെറും കുട്ടികളുടെ പാവകളിയായിരുന്നു ഇതു്. രാജകുമാരികൾ രണ്ടുവേദം ടാപ് ഡാൻസ് (Tapdance) ആടുകയും, പാടുകയും ചെയ്യും. ട്യാൻകി എന്ന വിധവയുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ അവർ വളരെ രസികരായിരുന്നു.

ഫലിതങ്ങൾ സാധാരണ പ്രചാരമുള്ളവയായിരുന്നു; നേരമുറക്കുകൾ പറഞ്ഞിരുന്നതു് സുന്ദരകരപ്പെറ്ററിയും. വളരെ രസകരവും, ലളിതവും മനോഹരവുമായ ഒരു കളിയായിരുന്നു അതു്. ഇതിൽനിന്നും, ഏലിസബെത്തു രാജകുമാരിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചു താൻ തനിയെ വളരെ മനോഹരമായി ആടുകയും പാടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുമ്പോൾ, താൻ മറഞ്ഞുനിന്നു അവരെ സഹായിക്കുകയായിരുന്നു.

രാജത്വത്തിന്റെ സേവനം

ഈ കളി കണ്ടുകഴിഞ്ഞു, കുന്നിൻ ചരിവിൽ കൂടി ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ രണ്ടു സ.ഗരികൾ എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നിരുന്നു. "സേവനം" എന്ന പാക്കിനെ ചുറ്റിയാണ് ആദ്യത്തെ ചിന്ത പറ്റി നിന്നിരുന്നതു്. "ലജ്ജയുണ്ടാകുന്ന പാക്കു്" എന്നാണു് അമ്മേരിക്കാർ ഇതിനെ വിളിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും ഏലിസബെത്തു രാജകുമാരിയുടെ ജീവിത സത്യം ഇതു തന്നെയാണു്.

രാജത്വം ഒരു പ്രത്യേക സേവനമാണു് അനുഭവിക്കുന്നതു്. ബക്കിങ്ങം കൊട്ടാരം കടന്നു പോകുമ്പോൾ, അതിനുള്ളിൽ രാമസിക്കുന്നതു സംരൂപ്യരായ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നു കരുതാൻ ബ്രിട്ടീഷു കാരാശിക്കുന്നു. ആ കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമാണു് ഏലിസബെത്തു രാജകുമാരി. സിംഹാസനാവകാശിനിയെന്ന നിലയിലാണു് വളർത്തിവരുന്നതെങ്കിലും, ഇനിയും ആ കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ (ശേഷം 10-ാം വേദിൽ)

നമ്മുടെ ഗ്രാമീണവീരൻ

ഓറൽ (Orel) എന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തുള്ള വെസലോവ്ക (Veselovka) ഗ്രാമത്തിലെ ആന്ദ്രേയ യി ഉംനിക്കോവ് (Andrei Umnikov) എന്ന യുവകൃഷിപ്പണി ചെയ്ത ബാല്യകാലം മുതൽ തന്നെ ചെമ്പടയിൽ ചേരണമെന്ന അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. 1937 ലാണ് സേവനത്തിനുള്ള ആ സന്തോഷ ദിവസം അയാൾക്കു സമാഗതമായത്.

ബലശ്രദ്ധമായ പഠനം, ക്ലേശപ്പൂർണ്ണമായ പരിശീലനം, നിശ്ചാലകലയാത്മകൾ, വ്യാജപ്പയറുകൾ ഇതിലൊന്നും അയാൾക്കു പള്ളരെ കൊല്ലത്തെ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കൂടെയും യിട്ടും, അയാൾ യുദ്ധതന്ത്രത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ജനറൽ സുവറോ (Suvorov) വിന്റെ "കഠിന പഠനം ഏതു യുദ്ധവും സുസാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർക്കും," എന്ന കല്പന അയാൾ അപ്പോഴൊന്നും ഒർമ്മയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

യുദ്ധം ആരംഭിക്കുകയും ജൂൺ 28-ാം-നും ചെമ്പടനഗരം ആന്ദ്രേയ യി ഒരു വലിയ ടാങ്ക് സൈന്യവിഭാഗത്തിന്റെ നേതാവായി സമരമുന്നണിയിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

കഠിനവും ക്ലേശപ്പൂർണ്ണവും ആയ ദിവസങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ യുദ്ധ ചെമ്പടനഗരത്തിനു ആദ്യം, അരോചകമായ പരാജയങ്ങളും, പിന്നീട്, ചെമ്പടയുടെ മോചനം ആനന്ദത്തെ നൽകുന്ന ഗംഭീര വിജയങ്ങളും, അനുഭവമായി.

സ്വദേശത്തെ അനവധി പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ഹിറ്റ്ലറുടെ ആളുകൾ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും, ആളുകളുടെ ശവങ്ങൾ മരിച്ചിട്ടു കിടക്കുന്നതും, അഭയകിടങ്ങുകൾ (Refuge trenches) അപായമരണമടഞ്ഞു വൃദ്ധരുടെയും, സ്ത്രീകളുടെയും, കുട്ടികളുടെയും, ശവങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അയാൾ കണ്ടു. ഈ യുദ്ധ രക്തസ്രാവം ഹൃദയത്തിൽ ഈ മുക്തസാഹിത്യകാരന്മാരെപ്പറ്റി തീവ്രമായ വെറുപ്പും വിരോധവും ഉദ്ഭവിച്ചുവെന്ന്.

"അതു മുതൽ, കഴിഞ്ഞു കൂടാത്ത ജർമ്മൻ കാരെ കൊല്ലുന്നതിനും, സ്വരാജ്യത്തെ ഈ ക്രൂരന്മാരുടെ ചവിട്ടിടയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനും മാത്രമാണ് ഞാൻ ജീവസന്ധാരണം ചെയ്തിരുന്നത്" എന്നു ആന്ദ്രേയ യി പറയുന്നു.

1942-43 നും ഇടയ്ക്കുള്ള ഹേമന്തകാലത്തു ബോൾഖോവ് ജില്ല (Bolkhov district) യിൽ ഓറലിനു സമീപമുള്ള രാജ്യങ്ങളിലാണ് അയാൾ യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നത്. ശത്രുക്കളുടെ രണ്ടു ടാങ്ക്കളും, അഭയസ്ഥലങ്ങളും (Refuge rooms) കൂടാതെ, അനവധി നാസി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും, ഭടന്മാരെയും അയാൾ നശിപ്പിച്ചു. ഓർഡർ ഓഫ് റെഡ് ബാനർ (Order of the Red Banner) എന്ന കീർത്തിമുദ്രയാൽ അയാൾ അംഗീകൃതനാകുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ, ഓറൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ നടത്തിയ സ്വരാജ്യ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾക്കിടയിലാണ്, ശത്രുവിനെ സുഹൃത്തുവെറുക്കുവാൻ ആന്ദ്രേയ യിക്കുവശമായത്. ഈ തീവ്രമായ ശത്രുവിരോധം, അവനെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു തന്നെ സഹായിച്ചു.

1943 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഡോൺബാസിക് (Donbas) ഭയങ്കര യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷന്റെ സൈന്യവിഭാഗം ക്രാമതോർസ്കി (Kramatorsk) നടുത്തു യുദ്ധം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ സൈന്യത്തിന്റെ പിന്നണിയെ, മൂന്നു ടാങ്ക്കളോടുകൂടി പിളർക്കുവാൻ, അയാൾക്കു കല്പന ലഭിച്ചു. ആ രാത്രിയുടെ അന്ധകാരത്തിനിടയിൽതന്നെ, ടാങ്ക്ഭടന്മാർ, ശത്രുനിരയിൽ മുപ്പത്തഞ്ചു കിലോമീറ്റർ ദൂരം ഭേദിച്ചു കേറി.

സ്റ്റാലിനോപ്രദേശത്തെ ഒരു ഗ്രാമത്തിനടുത്തുള്ള പൊതു നിരത്തിൽ വെച്ചു, ഈ ടാങ്ക്ഭടന്മാർ ശത്രുവിന്റെ ഒരു സൈന്യ വിഭാഗത്തെ അഭിമുഖമായി നേരിട്ടു. അയാൾ പറയുന്നു; "ആലോചിച്ചു നില്ക്കുവാൻ സമയമില്ലായിരുന്നു. നിരത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിക എന്നതു ആലോചിക്കുകയേ വേണ്ടൂ; കൂടാതെ നമ്മുടെ കൃത്യം നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പിൻതിരിയാൻ നിവൃത്തിയുമില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു, ശത്രുസൈന്യം ബലതരമായിരുന്നെങ്കിലും, യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തന്നെ ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് "യുദ്ധത്തിൽ ഭടന്മാരുടെ സംഖ്യയല്ല, പ്രാപ്തിയാണു കാര്യമായുള്ളതു" എന്ന സൊവറോവിന്റെ വാക്കുകൾ എനിക്കു ഓർമ്മവന്നത്."

പ്രദേശമായപ്പോഴേക്കും കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങൾ വന്നുചേരുകയും, ഇരുപതു പീരങ്കികൾ, അമ്പതു ലോറികൾ, അഞ്ഞൂറിലധികം നാസി ആപ്പിസറന്മാരുടെയും ഭടന്മാരുടെയും ശവശരീരങ്ങൾ, ഇവയെ വെടിഞ്ഞു ശത്രുക്കൾ വടക്കുളം വിട്ടിരിക്കുന്നതു കാണുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, ആന്ദ്രേയ യി, നാസികളുടെ പല പ്രധാന രോമാപ്രമാണങ്ങളും പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഈ യുദ്ധത്തിനുശേഷം അയാളെ ആശ്രയത്തിലാക്കിയിരുന്നു. പക്ഷെ ഏതാനും ദിവസ

ങ്ങൾക്കു ശേഷം അയാൾ അവിടന്നു ഓടിവന്നു തന്റെ സൈന്യവിഭാഗത്തോടു ചേർന്നു.

1943 ഏപ്രിൽ 23-ാം തിയ്യതി ജർമ്മൻ ആക്രമണത്തിനോടെതിരിട്ട ഒരു സൈന്യത്തിൽ, മുന്നണിയുടെ പരാക്രമങ്ങളും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും, വീര്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ആന്ദ്രേയ യിക്കു "സോവിയറ്റ് സംഘത്തിലെ വീരൻ" എന്ന ബിരുദവും, "ക്യാപ്റ്റൻ" എന്ന വകുപ്പിലേക്കു ഉദ്യോഗക്കയറ്റവും നൽകി.

1943 ലെ യേനൽകാലങ്ങളിൽ ക്യാപ്റ്റൻ ആന്ദ്രേയ യി വീണ്ടും സ്വദേശത്തു യുദ്ധം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്രോം (Krom) സേവസ്ക് (Sevsk) എന്ന ജില്ലകളിൽ വെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ അയാൾ പങ്കുകൊണ്ടു. തങ്ങളുടെ ജന്മദേശമായ ഈ ഓറൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ ക്യാപ്റ്റൻ ആന്ദ്രേയ യിയുടെ മൂന്നു സഹോദരന്മാരും യുദ്ധത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ, രണ്ടുകൊല്ലത്തെ യുദ്ധം കൊണ്ടു, ഒരു യുവസൈന്യാധിപനായ ആന്ദ്രേയ യി പ്രൌഢനും, ധീരനുമായ ഒരു സോവിയറ്റ് ആപ്പിസറായിത്തീർന്നു.

ക്യാപ്റ്റൻ ആന്ദ്രേയ യി കല്പനയിൽ സ്വദേശത്തു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, ഒരു കാലാൾ ഭടനും, ഒന്നാമത്തെ ലോക മഹായുദ്ധത്തിലും, റസ്സോ-ജാപ്പനീസു യുദ്ധത്തിലും പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ള ഭേദമായ തന്റെ അച്ഛൻ, "അന്താ, കുട്ടി, നീ കടംബത്തേയും ഓറൽ രാജ്യത്തെ പൊരന്റാരേയും അവമാനിച്ചില്ല. 1914 ൽ ഞങ്ങൾ ജർമ്മൻകാരോടതിരുന്നൂ. ഇനിമേൽ നമ്മുടെ റഷ്യൻ മണ്ണിൽ കാൽ വെക്കാനിടയാകാത്തമാതിരി അവരുടെ കഥ കഴിക്കുക എന്നതു നിനക്കു എത്രയും യോഗ്യമാണു" എന്നു അഭിമാനപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

ഇന്ന് ക്യാപ്റ്റൻ ആന്ദ്രേയ യി, തന്റെ അച്ഛന്റെ വാക്കുകളെ സഫലീകരിക്കുവാൻ, തനിക്കു കഴിയുന്നതു ചെയ്യുകൊണ്ടു വീണ്ടും ഇതാ മുന്നണിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.

(9-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

മാത്രമാണ് നാം കമാരിയെ വിചാരിച്ചുവരുന്നത്.

ഏകദേശം കാൽശതാബ്ദത്തിനു മുമ്പു, നമ്മുടെ രാജ്യം കറൈക്രൂട്ടി ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ, നേതൃത്വത്തിനുവേണ്ടു ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ പ്രഥമ പ്രസംഗത്തിൽ "ഒരു നേതാവിന് പ്രാഭവം (personality) അനുകമ്പ, ആദർശം എന്നീ മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ വേണമെന്നാണ് എന്റെ ബോധ്യം" എന്നു പറഞ്ഞു.

"വീക്ഷണശക്തിയും, ഏതു വസ്തുവും താൻ കാണുമ്പോഴേതേതിൽനിന്നു ഭേദമായ ഒരു നിലയിലാക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹവും ഇല്ലാത്ത ഒരു വന്നും ഒരു നേതാവായിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല."

ആ ഇളം പ്രസംഗത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠ അദ്ദേഹം നിറവേറിവരികയും, അതിന്റെ അർത്ഥം തന്റെ പുത്രിയിൽ പകരുകയും ചെയ്യുന്നു. രാജകുമാരിയുടെ വളർന്നുവരുന്ന മനസ്സിലും സ്വഭാവത്തിലും അതു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുമുണ്ടു്.

എച്ച്. പി. പി.

ഭ്രമപശ്ചാത്തിലധികം കൈവശംവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ

തനിക്കും കുടുംബത്തിനും മൂന്നു മാസത്തേക്കോ, അഥവാ തനിക്കു ന്യായമായി പ്രത്യേകം അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കാലത്തേക്കോ ആവശ്യമുള്ളതിലധികമായി, സിവിൽ സപ്ലൈസ് കണ്ട്രോളർ ജനറലിനാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും സാധനം കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിനിയോഗാർത്ഥം (Consumer), 1943 ലെ സംഭരണത്തിലാഭ നിരോധന നിയമത്തിലെ 7-ാം വകുപ്പിൻ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹനാണ്.

കാർമ്മിക : നിങ്ങൾ സംഭരിച്ചു വെക്കുന്നതിനാൽ മറ്റുള്ളവർക്കു കൂടുതൽ ലഭിക്കും.

എ. ആർ. പി. സ്രീസൈന്യം

ഏപ്രിൽ 15-ാം തിയ്യതി ചൊവ്വാഴ്ച ഐക്യ റെഗുലേഷൻ വെച്ച്, ബഹു: ഹോപ്പ് ഫ്രീഡി എ. ആർ. പി. സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു "കൂട്ടം" സന്ദർശിക്കുകയും, സൈന്യപതാക നൽകുകയും ചെയ്തു.

മുവടേ ചേർന്നു, മരിശാരി എ. ആർ. പി. സൈന്യ ചരിത്രം രസകരമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു:—

“ലഘുവായ രക്ഷാപാഠങ്ങളെക്കുറിച്ച്—വിമാനാക്രമണമുണ്ടാകുന്നതായാൽ ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നതിനെക്കുറിച്ച്—സ്രീകളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു്, എ. ആർ. പി.യുടെ ഒരു വനിതാ ശാഖ ആവശ്യമാണെന്നു് 1941 ൽ ബോധ്യമായി. പുതുതായി ഇങ്ങിനെ ആരംഭിച്ച സ്രീ സൈന്യത്തിന്റെ നായിക മിസ്സിസ് സി. ജെ. നിക്സോളാസ്സു് ഒരയിരുന്നു. ഇതിന്റെ ദൃഢതരമായ നടത്തിപ്പിലേക്കു അവർ വളരെയെല്ലാം ചെയ്തു. മിസ്സിസ് എ. എ. ഹെയ്ലിസ് ഇതിനെ സമർത്ഥമായി തുടർന്നു നടത്തിപ്പോന്നു. മിസ്സിസ് ഹെയ്ലിസ് വേറെ ഏതോ പ്രധാന ജോലിക്കായി പോയതോടുകൂടി, അവരുടെ സ്ഥാനത്തു മിസ്സിസ് പാരിജാതം നായിഡു നിയമിതയായി.”

ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശാഖകൾ നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുണ്ടു്. ആകെ ഇപ്പോൾ പതിനാറു കേന്ദ്രങ്ങളുണ്ടു്. ഇവിടെ മിക്കടത്തും എ. ആർ. പി. നിർമ്മാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, ഈ സംഘടനയുടെ ശാഖകൾ അല്ലെങ്കിലും സേവനം നടത്തിയിരുന്നതിനാൽ, അവയെ സമാധാന കാലത്തു കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമായി—ഇംഗ്ലണ്ടിലെ “വനിതാ സ്ഥാപന”ങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ—ഉപയോഗിക്കാമെന്നു ഗവണ്മെന്റു നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു യുദ്ധാനന്തരപുനഃസംഘടനയുടെ ഒരു ഘടകമായി ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു തീരുമാനിക്കുകയും, യുദ്ധാനന്തരം സ്ഥിരമായ ഒരു നിലയിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ ഇതിനെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

മരിശാരിയിലും, എ. ആർ. പി. നിർമ്മാൽ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലും അന്ധീകരണം (ബ്ലാക്ക് ഔട്ടു്), അഭയസ്ഥലങ്ങൾ (Refuge rooms), ദീപീകരണ നിയമങ്ങൾ (Lighting restrictions) ഇവയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രചരണങ്ങൾ എ. ആർ. പി.ക്കാർ തുടർന്നുവരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനുപുറമെ, വേറെയും ചില ഉപയോഗപ്രദമായ ജോലികൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവർ നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി, ഒരിടത്തു് വയോവിദ്യാഭ്യാസം (adult education), വേറെരിടത്തു് മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുമായി സഹകരിച്ചു യാചകപ്രശ്ന നിവൃത്തി, വേറെ ചിലടത്തു് ആരോഗ്യവകുപ്പുമായി സഹകരിച്ചു സാംക്രമികരോഗനിവാരണം ഇവ നടത്തിവരുന്നു.

കൂടുതൽ സ്രീകൾ ഈ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു പ്രസ്തുത ജോലികളിൽ സഹായിക്കുമെന്നു ആശിക്കുന്നു.

പ്രയത്നിക്കുക, സേവനം ചെയ്യുക, ഇതാണ് ഈ സൈന്യത്തിന്റെ മുദ്രവാക്യം.

ബ്രിട്ടീഷ്-ജർമ്മൻ യുദ്ധം

243 - ൦ മ തെ ആഴ്ച

1939 സെപ്റ്റംബർ 3-ാം തിയ്യതി ആരംഭിച്ചു

എസ്. എസ്. എസ്.

നിങ്ങളുടെ പണത്തിന്റെ വില നിങ്ങളുടേയോ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടേയോ ഭാവിയിലായി പരിപാലിക്കണമെങ്കിൽ

ഇപ്പോൾ സമ്പാദിക്കുക,

ഭേദിയ സമ്പാദ്യപത്രം

വാങ്ങുവിൻ.

ആകാശ ഭാഷണം (സുഭദ്ര)

യൂക്ലൈൻ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങൾ മുമ്പേറിയയിലേക്കു കതികതിച്ചോടുന്നു. അതു നോക്കിക്കൊണ്ടു സ്റ്റാലിൻ പൃഥ്വിരിക്കൊള്ളുന്നു. ഈ സമയം ഒരു ജർമ്മൻ വിമാനം ആകാശത്തിൽ വരുന്നു. അതിൽ ഹിറ്റ്ലർ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ചു, സന്നാഹത്തോടുകൂടി, മറ്റൊരു വിമാനത്തിൽ കേറി, സ്റ്റാലിൻ അതിനെ എതിരേറു. ഹിറ്റ്ലർ പറയുകയുണ്ടാകാം: "പുതുസഖ്യം!" എന്നു സംബോധനചെയ്തു. ഹിറ്റ്ലർ തിരിഞ്ഞുനോക്കി, അങ്ങോട്ടും അങ്ങിനെത്തന്നെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു അഭിവാദ്യം ചെയ്തു, സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു.

സ്റ്റാലിൻ: യന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുമാത്രം വിജയം നേടാമെന്നു വിചാരിച്ചു; ഇല്ലെ? ജർമ്മൻ ടാങ്കുകളും വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഇപ്പോഴെവിടെ?

ഹിറ്റ്ലർ: ലോകം മുഴുവൻ സഹായത്തിനായിരുന്നാൽ, ഇതിലധികവും സാധിക്കാമല്ലോ. * ഞാൻ ഒറ്റക്കല്ലേ?

സ്റ്റാ.: ലോകത്തിൽ പകുതി അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി മാണെന്നല്ലേ കേൾവി. മുസ്ലീമിനീ എവിടെ? പരസീസീ സേനയും നാവികശക്തിയുമെവിടെ?

ഹി.: അവ രണ്ടും ഞാനടക്കിയതല്ലെ?

സ്റ്റാ.: അടക്കിയതോടുകൂടി അവരുടെ യുദ്ധസാമഗ്രികളും അധീനമായില്ലെ? അത്രത്തോ

ളം എനിക്കധീനമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ റഷ്യമാത്രമാകുമായിരുന്നു. എനിക്കു മറ്റുള്ളവരുടെ കൂടെയും കാത്തു നില്ക്കുമോ?

ഹി.: അമേരിക്കയുടെ ലെൻഡ് അൻഡ് ലീസ് ബിൽ: (Lend and Lease Bill) കട—പണയ ബിൽ; എന്തിനാണ്?

സ്റ്റാ.: മറ്റുള്ളവർ തരുന്നൊരുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഏനിക്കു കിട്ടിയഫലമായോ? പിന്നെ, താങ്കളുടെ മറ്റൊരു സഖി—ജാപ്പാൻ—എന്റെ പിൻവശത്തുനിന്നു ഉറിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?

ഹി.: താങ്കളുടെ ചാട്ടം അതിരുകവിഞ്ഞാൽ അയാളും ചെറുതെ ഇരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

സ്റ്റാ.: അല്ലെങ്കിലും അയാൾക്കു വെറുതെയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മറ്റുളംപോലെ ഇരു ഭാഗത്തുനിന്നും അടി കിട്ടാൻ തുടങ്ങിയവോ? ഇനി നിങ്ങളുടെ സൈന്യം നോക്കി നില്ക്കാനും അയാൾക്കു തരമില്ല.

ഹി.: ആ കാഴ്ചം ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാം.

സ്റ്റാ.: നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകെട്ടുകൊണ്ടു മുസ്ലീമിനീ നാടു വിട്ടോടേണ്ടിവന്നു. ഇനി ജാപ്പാന്റെ സ്ഥിതി തൃശ്ശൂർ സ്വർഗ്ഗം

ആകുമോ എന്നറിയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ദുഷ്ടസന എത്രയായാലും വിടിച്ചില്ലല്ലോ. മുമ്പേറിയ മുതലായ ചെറു രാജ്യങ്ങളിൽ പോയി അവരെ എന്തിന സുഖപ്പെടുത്തുന്നു?

ഹി.: ഞാൻ നിർമ്മിച്ച യന്ത്രം എന്നെ നിയന്ത്രിക്കാൻ തുടങ്ങി, മുതലാക്കി തന്നെയാണ് എന്റെ കടി.

സ്റ്റാ.: ഈ യന്ത്രം നിർമ്മിക്കാനും കടികൂടാനും ആരാണ് പറഞ്ഞത്? ജർമ്മൻ മുൻവ്യൂഹിയുണ്ടെന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഇനിയെങ്കിലും ഞാൻ പറഞ്ഞു കേട്ടോളൂ. മറ്റുമാക്കിരിക്കാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ അന്ധലം വിഴങ്ങിയ പിശാച് ഗോപുരം വിട്ടൊഴിയുമെന്നു വിചാരിക്കരുത്.

ഹി.: പടിവരെ കാടിയ നായ് പിന്നീടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലെ? എതിർപ്പുള്ള സൈന്യം നോക്കിയാണ് ഇങ്ങോട്ടു പോന്നത്. തോറ്റൊടിയതാണെന്നു വിചാരിക്കണ്ട. അടുത്തതായിരുന്നില്ലാത്ത ഇനിയും ചില അസൂയകൾ പ്രയോഗിക്കുമെന്നു.

സ്റ്റാ.: തവിട്ടു തിന്നാലും തട്ടി തിരിച്ചുവിടാത്തതിരിയല്ലേ കാണിക്കുന്നത്. ഈ നാശം നാശികാ കാടിക്കൊന്നതു തോറ്റിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നത്? എന്നാൽ ഇനി തോൽവിക്കും ജയത്തിനും നിങ്ങളുടെ നിലയെ വീൽ പുതിയ അർത്ഥങ്ങളുണ്ടാകണം.

ഹി.: ഞാൻ പല പുതുമകളും ലോകത്തിനും കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടേ മരിക്കുകയുള്ളൂ.

സ്റ്റാ.: എന്നാലിനി താമസമില്ല. കലാശമെടുക്കാം.

യുദ്ധത്തിനു പോകുവാൻ തുടങ്ങുന്ന തന്റെ പുത്രനോടു മാതാവിന്റെ ഉപദേശം

(കെ. കെ. ജി. പിള്ള.)
(കാകളി)

കല്യാണദായക നീശ്ചരൻതന്നുടെ-
കല്ലോല ചില്ലിവിലാസങ്ങളൊക്കെയും
നല്ലോണമോത്തു മടിയായതെയെൻ മകൻ
വല്ലഭനായിട്ടു പോകുന്നുമേ.
കല്ലും കരളുമലിയിക്കുമി മുഖ-
ത്തല്ലാസമെപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കണം.
ശത്രുജനങ്ങളടുത്തു വന്നിടുമ്പോൾ
വിത്രസ്തനാകാതെ പോർ വിളിച്ചിടണം.
ശിക്ഷൻ "ശിവജി" തുടങ്ങിയ മക്കളെ-
പ്പൊറുവുളർത്തിയ മാതൃദ്രുവിന്നു നീ
അപ്പൂർവ്വരക്തം തിളയ്ക്കും സിരകുമാർ
തുച്ഛിവരത്തുക, പോകുക, സാന്ദ്രതം.

രാജാവു ദൈവമെന്നോക്കണം ലോകത്തി-
ലാജീവനാനും സുഖമുജിച്ചിട്ടുമേ !
എന്നെയും, ധന്യനും നിൻ പിതാതന്നെയും,
വന്ദ്യരും പുറ്റികന്മാരെയും സർവ്വല,
നിന്മാതു ഭാരതമാതാവുതന്നെയും,
നന്മയോടോത്തു നീ പേർവുക പോരിനായ്.
ബ്രിട്ടൻ നമുക്കുള്ള രാജാവ്; ദൈവമായ്
പട്ടാങ്ങുമോക്കണം പൊന്നുമകനെ ! നീ-
സത്യവും ധർമ്മവും നിത്യം ജയിച്ചിടും.
ശത്രുവെ വെന്നുവരിക ! യശസ്വിയായ്.
കീർത്തിയു, മാധുരാശോക്താദി സൗഖ്യസം-
പൂർത്തിയുമൊത്ത സുചിരംലസിക്ക നീ.